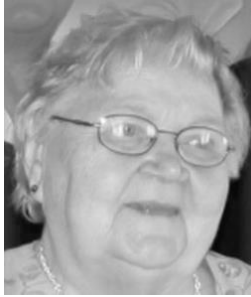


*KERTOMUKSIA
ELÄMÄNI TAIPALEELTA*

RITVA LUUSUA



Ritva Luusua syntyi vanhan Sallan Vuorikylässä Tauno ja Aada Niskalan maanviljelijäperheeseen. Sodan syttyessä koko kylä joutui lähtemään evakkoon. Evakkovuosina hän aloitti koulunkäynnin Sodankylän Syväjärvellä ja joutuikin käymään sitä monella paikkakunnalla. Uusi, pysyvä kotipaikka saatiin Sallan Jaurun kylästä. Ihmiset joutuivat tekemään paljon töitä uuden elämän aloittamiseksi ja Ritvakin osallistui kaikkiin töihin lapsesta alkaen - jopa ruumiillisesti raskaisiin ja lapselle vaarallisiin talonrakennustöihin isän kanssa. Puoliso Yrjö Luusua löytyi Ahvenselän tanssilavalta ja yhteiselämä alkoi Jaurun kylässä. Vakituisen työpaikan löydyttyä Varvikon kylän koululta he muuttivat sinne ja viihtyivät paikalla 36 vuotta. Viimeiset työvuodet Ritva oli Sallan kirkonkylän koululla keittäjänä joten he myös muuttivat kirkonkylälle. Yrjön kuoleman jälkeen Ritva asui jonkin vuoden yksin kirkonkylällä ja kirjoitti tämän kirjan. Nykyään hän asuu Turussa tyttärensä kanssa, lapsenlasten lähellä ja nauttii leppoisista vanhuudenpäivistä.

Ritva Luusua

KERTOMUKSIA

ELÄMÄNI TAIPALEELTA

Tapahtumia Vuorikylän tytön elämän varrelta

BoD – Books on Demand, Helsinki, Suomi

© 2017 Ritva Luusua

Kuvat: Outi Mentula

Kustantaja: BoD – Books on Demand, Helsinki, Suomi

Valmistaja: BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa

ISBN: 978-951-568-058-7

Sisällysluettelo

LUKIJALLE	3
VARHAISLAPSUUS	5
ELÄMÄNI KAUHEIN PÄIVÄ 30.11.1939	7
SOTA-AJAN EVAKKORETKET	13
ULLAVALLE	22
HAUTAJÄRVELTÄ KOHTI ELÄMÄÄ	32
KOTONA	38
KOHTAUKSIA ELÄMÄSTÄNI.....	40

LUKIJALLE

Olen aina ajatellut kirjoittaa muistelmia elämäni varrelta. Mutta kuten sanotaan: alku aina hankalaa. Niinpä minullakin aloitus siirtyi aina vaan. Tuntui ettei koskaan ollut aikaa. Sitten koitti sellainenkin vaihe elämässäni, että aikaa oli yllin kyllin. Muistelmien kirjoittaminen olisi ollut paljon helpompaa, jos olisin nuoruudessani pitänyt päiväkirjaa. Olen kuitenkin yrittänyt muistella tärkeimmät asia elämäni varrelta. Omistan tämän kirjoitelman lapsilleni ja kaikille jälkeläisilleni.

Motto: älä takerru menneeseen, vaan elä iloisena tätä päivää.

Sallassa, 25.10.2013

Ritva Luusua



VARHAISLAPSUUS

Varhaislapsuuteni muistan hyvin onnellisena aikana, olihan ympärilläni sangen turvallinen joukko: äiti, isä, mummi ja sedät perheineen sekä aivan ihana Betti-täti naapurissa. Toimenkin mummi ja ukki asuivat noin kilometrin päässä. Siellä minä muistan saaneeni aivan ihanaa ruokaa. Parhain leikkitoiverini oli kaksi vuotta nuorempi pikkusiskoni Aura. Tämä elämänvaihe on antanut perustan myöhemmälle elämälleni.

Niskalan mummi oli aivan erityisen lapsirakas ihminen. Hänen helmoihinsa oli mukava juosta aina, kun äiti torui jostakin asiasta. Mummini oli jonkinlainen kansanparantajakin. Hän harjoitti kuppausta ja hierontaa ja hänellä oli jonkinlaisia rohtoja tauteihin. Muistan erään tapauksen mummin hoitotaidoista.

Olin ehkä pari, kolmivuotias. Isäni nikkaroi jotakin puutyötä ja minä sain käteeni hänen

terävän puukkonsa. Niinpä minäkin olin hakkaamassa jotain lautapalaa sillä puukolla. Ja kuinka ollakaan puukko osui pieneen peukaloon aivan ensimmäisen nivelen kohdalle ja peukalo meni melkein poikki. Mummilla oli keino siihenkin. Hän repäisi puhtaan lakanan päästä suikaleen ja kääri sillä peukalon paikoilleen tiukkaan kääreeseen. Peukalo oli kuin kipsissä. Siinä sen annettiin olla kaksi viikkoa. Sitten kun tukko otettiin pois, niin peukalo oli täysin parantunut.

Kirjailija kertoo pääasiassa evakkomatkiaan liittyviä tapahtumia mutta myös muita elämäänsä liittyviä asioita; rajan taakse jääneen vanhan Sallan lapsuudesta, evakkoon lähdöstä, evakkomatkasta ja uuden elämän alusta nykyisessä Sallan kunnassa.



BoDTM
BOOKS on DEMAND

www.bod.fi